

Відмовляючи у задоволенні цієї частини позовних вимог, суд першої інстанції дійшов висновку про відсутність правових підстав для зобов'язання Луганської митниці ДФС України виплатити О. середній заробіток за час вимушеного прогулу у зв'язку із затримкою видачі останньому трудової книжки.

Зважаючи на встановлені судами обставини справи, Верховний Суд погодився з тим, що своєчасне ненадання позивачу трудової книжки обумовлено фактичною неможливістю отримати відповідний документ з тимчасово неконтрольованої території Луганської області.

Проведення АТО на території колишньої дислокації адміністративної будівлі відповідача виключає наявність у нього вини у затримці видачі трудової книжки, а тому суди дійшли правильного висновку про відсутність підстав для задоволення цієї частини позовних вимог О.

Кримінальна юрисдикція

ПРО ПОРЯДОК І ПІДСТАВИ ПРОВЕДЕННЯ ТАКОЇ НЕГЛАСНОЇ СЛІДЧОЇ (РОЗШУКОВОЇ) ДІЇ, ЯК КОНТРОЛЬ ЗА ВЧИНЕННЯМ ЗЛОЧИНУ*

У частині 2 ст. 1 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) встановлено: “Кримінальне процесуальне законодавство України складається з відповідних положень Конституції України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цього Кодексу та інших законів України”.

Європейський суд з прав людини (далі – ЄСПЛ) при вирішенні питання справедливості судового розгляду враховує, зокрема, і спосіб отримання доказів. Не виключаючи можливості використання особливих слідчих методів – агентурних методів, що само собою не порушує права на справедливий судовий розгляд, ЄСПЛ висловлює позицію, що у зв'язку з ризиком підбурювання з боку поліції при використанні таких методів, їх використання має бути обмежено чіткими рамками (справа “Раманаускас проти Литви”, заява № 74420/01, рішення від 20 лютого 2018 р.).

В Україні оперативно-розшукова діяльність, зокрема і для отримання доказів, регулюється як КПК України, так і іншими законами, які є складовою кримінального процесуального законодавства, зокрема, Законом України “Про оперативно-розшукову діяльність”.

* Правову позицію сформовано Л. Сидоровою за: Постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду від 14 червня 2018 р. у кримінальному провадженні № 690/579/16-к.

Як передбачено положеннями ч. 3 ст. 9 КПК України: “Закони та інші нормативно-правові акти України, положення яких стосуються кримінального провадження, повинні відповідати цьому Кодексу, та при здійсненні кримінального провадження не можна застосовувати закон, який суперечить цьому Кодексу”.

Для одержання доказів злочинної діяльності, пов’язаної з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів за положеннями ст. 5 Закону України “Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними” може бути проведена така негласна слідча (розшукова) дія, як оперативна закупка – операція щодо придбання наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів.

При цьому відповідно до ч. 4 ст. 246 КПК України виключно прокурор має право прийняти рішення про проведення такої негласної слідчої (розшукової) дії, як контроль за вчиненням злочину у вигляді проведення оперативної закупки, передбаченої у п. 2 ч. 1 ст. 8 Закону України “Про оперативно-розшукову діяльність” і ст. 5 Закону України “Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними”, а порядок і підстави проведення такої негласної слідчої (розшукової) дії, як контроль за вчиненням злочину для отримання доказів, визначає ст. 271 КПК України.

У рішенні про проведення контролю за вчиненням злочину, крім відомостей, передбачених у ст. 251 КПК України, згідно з вимогами ч. 7 ст. 271 КПК України прокурор зобов’язаний викласти обставини, які свідчать про відсутність під час негласної слідчої (розшукової) дії провокування особи на вчинення злочину.

Проведення контрольованої поставки, контрольованої та оперативної закупок здійснюється відповідно до положень ст. 271 КПК України з дотриманням порядку, визначеного нормативно-правовими актами Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, Служби безпеки України, погодженими з Генеральною прокуратурою України та зареєстрованими у Міністерстві юстиції України.

Недотримання порядку проведення оперативної закупки наркотичного засобу впливає на якість отриманих у її результаті даних, зафіксованих у протоколі, тому такий доказ не може визнаватися допустимим доказом у кримінальній справі.